

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1932.

Ljubljana, 31. decembra 1932.

Štev. 9.

81.

Odpustek za Officium coram Sanctissimo.

SACRAE POENITENTIARIAE APOSTOLICAE
(Officii de Indulgentiis)

Decretum, quo Indulgentia plenaria recitationi Divini Officii coram
Sanctissimo Sacramento adnexa extenditur.¹

Quo magis, praesertim in clero, numerus et pietas augeatur adoratorum Sacramenti mirabilis quod Christus Dominus, transiturus de hoc mundo ad Patrem, tamquam Passionis suae memoriae perpetuum et de sua contristatis absentia solatium singulare reliquit, Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in Audientia die 21 mensis Octobris anni currentis infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori impertita, peculiarem gratiam iam in alia simili Audientia die 17 Octobris 1930 benigne concessam (cfr. Acta Apostolicae Sedis, vol. XXII, p. 493) ita extendere dignatus est ut qui in Sacris constituti divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, indulgentiam plenariam, si preces eiusmodi coram Ssmo Sacramento sive publicae adorationi exposito sive in tabernaculo adservato devote recitaverint, suetis conditionibus, et ipsi lucrari valeant. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Poenitentiariae, die 7 Nov. 1932.

L. Card. Lauri, Poenitentiarius Maior.

L. ✠ S.

I. Teodori, Secretarius.

82.

Benedictiones simultaneae et successivae.

In Congregatione Plenaria Feria IV, die 14 hujus mensis decembris, E.mi et R.mi Patres Supremae Congregationis S. Officii ad dubia proposita nempe:

I) Num liceat sacerdoti catholico benedictionem liturgicam impertire in eodem actu eidemque rei una cum ministro acatholico;

II) Num liceat sacerdoti catholico benedictionem liturgicam impertire rei, quae iam a ministro acatholico benedicta est, si sacerdos non in eodem actu neque una cum ministro acatholico benedictionem peragit:

Decreverunt: negative ad utrumque.

¹ Acta Ap. Sedis, Ann. XXIV (1932), Num. 12, pag. 411. — Primerjaj Škof. list 1930, X., odst. 77, str. 144.

Naredba o cerkvenem ljudskem petju.

Vsem župnijam, ekspozituram in ostalim duhovnijam v ljubljanski škofiji.

Iz odgovorov, ki jih je prejel škof. ordinariat na okrožnico v zadevi cerkvenega ljudskega petja, se da spoznati, da je bil dotični osnutek pravilno zamišljen. Velika večina župnij ga je sprejela brez pripomb, ostale pa so predlagale spremembe in dopolnitve skoro le glede besedila. Želji nekaterih, da bi se izdala tudi za ljudi pesmarica z notami, zaenkrat še ni bilo mogoče ustreči, ker bi stroški preveč narasli, pravtako pa zaenkrat niti ni potrebna, ker znajo ljudje napeve, ki se bodo uporabljali, itak po večini na pamet, tako, da jim bo popolnoma zadostovalo samo besedilo. To se je zato tudi v tem smislu priredilo na podlagi seznamov, ki jih je prejel ordinariat od posameznih župnij. Z izdajo popolne cerkvene ljudske pesmarice bo treba končno še nekaj časa počakati tudi iz razloga, ker bo praktično izvajanje ljudskega petja gotovo pokazalo še več stvari, na katere se ni moglo misliti, pa jih bo treba nujno vpoštevati in bi bila vsled tega preuranjena izdaja omenjene pesmarice samo polovično delo.

Ker je s temi predpripravami stvar dozorela, da stopi v življenje, se s tem predpisuje, da se uvede s 1. februarjem 1933 v ljubljanski škofiji obvezno cerkveno ljudsko petje po vseh župnijskih, ekspoziturnih in ostalih cerkvah oziroma kapelah, v katerih se vrši redna služba božja, in sicer ob sledečih prilikah:

1. pri nedeljski popoldanski službi božji;
2. pri šmarničnih pobožnostih;
3. pri križevem potu;
4. pri raznih posebnih pobožnostih (tri- in desetdnevnic, osmine itd.);
5. pri shodih in sestankih Marijinih družb, vrtecev, krožkov itd.;
6. skupno naj se poje vedno tudi »Hvala večnemu Bogu« s pripadajočimi odgovori;
7. pri maši naj se polagoma uvede ljudsko petje, kakor bo v posameznih cerkvah najbolj primerno. Kjer se opravlja samo ena služba božja, naj se določijo za ljudsko petje posamezne nedelje, kjer pa je več sv. maš, naj poje ljudstvo nekatere nedelje, ki naj se določijo.

Opozarja pa se, da se na račun ljudskega petja ne sme zanemarjati umetno zborovo petje, ki ga je treba prav vsled te razbremenitve še posebno izboljšati in izpopolniti. Kdaj bo pel zbor in kdaj ljudstvo, naj cerkveni predstojnik točno določi, da ne bodo nastala kaka nesporazumljenja. Število izvodov besedila, ki naj se uporablja za skupno petje, se je določilo poprečno po številu prebivalstva v posameznih župnijah; ako poslano ne bo zadostovalo, naj se to sporoči škof. ordinariatu. Posamezen izvod stane 3 Din in naj se skupna vsota založi iz cerkvene imovine, ter po položnici, priloženi pošiljatvi, čim prej nakaže škof. ordinariatu. Besedilo naj si nabavijo verniki ali pa naj ostane cerkvena lastnina, ter se samo sproti razdeli med ljudi in po končanem opravlilu zopet pobere in shrani. Kadar bi bilo potrebno, naj se verniki naprosijo, da še nekoliko ostanejo v cerkvi, da se bolje nauče posameznih pesmi. Ob takih prilikah naj jim pevci parkrat zapoje dotične pesmi, nakar naj jih z njimi ponavljajo vsi. Veroučiteljem se priporoča, da pojo pesmi z otroki tudi pri

veroučnih urah v šoli. Mladini naj se posveča v tem oziru sploh kar največja pozornost in se bo zato skušalo doseči tudi pri šolski oblasti, da se bo pri šolskih mašah gojilo skupno petje otrok.

Cerkvenim predstojnikom in organistom se naroča, da se vestno ravna po teh navodilih, ter do 1. maja 1933 pošljejo škof. ordinariatu o tem svoja poročila. Vsi verniki pa se končno srčno naprošajo, da pri cerkvenem ljudskem petju vneto sodelujejo, da si bomo s skupno pesmijo izprosili kar najbolj obilnega blagoslova z nebes.

V Ljubljani, dne 31. decembra 1932.

† Gregorij,

škof.

84.

Pravilnik

e pokopavanju, izkopavanju in prenašanju mrličev.¹

Člen 1. Dovoljenje za prenos umrlih oseb iz kraja v kraj zaradi pokopa, kakor tudi za izkopavanje mrličev zaradi prenosa v drug grob istega pokopališča ali iz grobnice v grobnico istega pokopališča ali v drug kraj zaradi pokopa, daje oblastvo občne uprave prve stopnje, v čigar področju je oseba umrla ali je pokopana.

Člen 2. Oblastvo občne uprave prve stopnje izda prosilcu odločbo proti plačilu takse za prenos mrliča s točno označenimi pogoji, po katerih se sme prenos izvršiti, kakor tudi spremnico po priloženem obrazcu. Razen tega obvesti o tej odločbi tudi oblastvo občne uprave prve stopnje tistega področja, v katero se mrlič prenese, kakor tudi občinsko krajevno oblastvo, od koder in kamor se prenese.

Člen 3. Občna upravna oblastva predpišejo pogoje za prenos po vzroku smrti in načinu pokopa ter na osnovi tega pravilnika. Vzrok smrti se mora ugotoviti z mrtvaškim listom ali zdravniškim potrdilom. Ta potrdila mora vsak prosilec sam pribaviti in priložiti prošnji.

Člen 4. Kadar umrla oseba ni pokopana in kadar bolezen ni nalezljive narave, se more prenos mrliča izvršiti z vozom, toda v lesenih krstih, zgrajeni iz debelih močnih desk tako, da se more popolnoma zapreti in pokrov močno zabiti.

Ako se mrlič prenese po železnici ali na parniku, mora biti mrtvo telo položeno v kovinsko krsto iz močne pločevine, ki se mora s kositrom skrbno zavariti. Tako zavarjena krsta se spravi v drug zaboj, zgrajen iz debelih močnih desk, da more zdržati prevoz in da se kovinska krsta v njem ne vidi.

Kovinska krsta se mora v lesenem zaboj tako namestiti, da se ne premika pri prenosu. Zunaj se nadene napis »mrlič«.

Člen 5. Ako se prenese na drugo pokopališče mrlič, ki ni umrl na nalezljivi bolezni, pa se je pokopal v kovinski krsti, se mora krsta po izkopanju skrbno pregledati. Ako je pokvarjena, se mora popraviti in s kositrom zavariti. Ako se kovinska krsta ne more popraviti, se mora mrlič prenesti v novo kovinsko krsto. V obeh primerih se postavi kovinska krsta v lesen zaboj z napisom »mrlič«.

¹ »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. nov. 1930, št. 268/XCII/568. — »Službeni list« 1931, št. 7, str. 105. — Zakon gl. »Ur. l.« št. 137/31 iz l. 1930.

Člen 6. Ako se prenese mrlič, ki ni umrl na nalezljivi bolezni, na drugo pokopališče, pa je pokopan v leseni krsti, se mora po izkopanju prenesti v kovinsko krsto in ta krsta zapreti, s kositrom zavariti in namestiti v lesen zaboj z napisom »mrlič«, zaradi prenosa na vozu, železnici ali s parnikom.

Člen 7. Pri izkopavanju ostankov mrtvega telesa po 10 letih po pokopu ali pri prekopavanju starih grobnic ter po redu zaradi prenosa zadošča, da se ostanki zberejo, zavijejo v vrečo in prenesejo na določeni kraj.

Člen 8. Osebe, ki so umrle na akutnih nalezljivih boleznih (koleri, rumeni mrzlici, kozah, črevesnem legarju in paralegarju, griži, škrlatinki, difteriji, maleusu, antrasu, erizipel) razen kuge, se smejo, ako niso pokopani, prenesti v drug kraj zaradi pokopa po naslednjih pogojih: pripravi se kovinska krsta, napolnjena z lesenimi ostružki, s pepelom, plevami ali senenim drobnom, mrlič se zavije neokopan na kraju, kjer leži, v prt, namočen v 5% raztopino karbolne kisline ali krezolne milnice ter se popolnoma zavrt spusti v krsto, naknadno pa se izpolni še praznina v krsti z ostružki, pepelom, plevami ali senenim drobnom. Potem se mora krsta takoj zapreti in dobro zavariti in cela zunanja površina krste desinficirati s krpami, namočenimi v 5% raztopino karbolne ali krezolne milnice.

Osebe, ki delajo to, morajo biti zdrave, brez poškodbe na telesu (rana, kraste, brazgotine itd.), kar ugotovi zdravnik, določen po členu 12. tega pravilnika. Ob času dela morajo biti te osebe po predpisu oblečene kakor strežništvo pri nalezljivih boleznih.

Ko je kovinska krsta od vseh strani, pa tudi na spodnji strani desinficirana, se položi v drugo krsto iz lesa (bukovega, hrastovega in drugega), toda šele potem, ko so delavci poprej desinficirali roke in prostor ali mesto, kjer se je delo izvršilo. Po tem se delovna obleka sleče, zavije v prt, namočen v 1% sublimat in po predpisu desinficira.

Praznine v lesenem zaboju je treba napolniti s senom, plevami ali slamo, potem pa pokrov zaboja zabiti, ves zaboj desinficirati s čisto krpo, namočeno v 5% raztopini karbolne kisline ali krezolne milnice, in nadeti napis »mrlič«.

Državni, banovinski ali občinski (kjer ni državnega) zdravnik, upravni organ in desinfektor morajo prisostvovati celemu aktu od začetka in kontrolirati, da se vse izvrši po gornji zahtevi.

Ako se tako opremljen mrlič prenese na vozu, se ne sme zadrževati po naseljih, prodajalnah in domovih. Ako se mrlič prevaža na ladji ali železnici, je treba postopati po določenem pravilniku, ki velja za prevoz mrličev po železnici ali s parnikom.

Mrlič se pokoplje v navzočnosti zdravnika v državni, banovinski ali občinski službi (ako ni državnega) in upravnega organa in sicer, kakor je opremljen, z obema krstama.

Leseni zaboj se sme pod kontrolo zdravnikovo v kraju pokopa zamenjati z udomačeno mrtvaško krsto.

Osebe, ki so umrle na pegavici ali povratni mrzlici, se morajo po predpisu depedikulirati obenem z vsemi njihovimi stvarmi, postopati pa je po členu 4.

Člen 9. Ako se je umrla oseba pokopala v leseni krsti, bolezen pa je nalezljive narave, se more prenos dovoliti šele po pretoku enega leta po pokopu, ako se izpolnijo ti-le pogoji: pripravijo se na prostirači, namočeni v sredstvo za desinfeciranje, kovinska krsta, leseni ostružki, pepel, seneni drob okoli krste in v njej. V neposredni bližini pri krsti se razgrne prt, namočen v raztopino 5% karbolne kisline ali krezolne milnice.

Pri ekshumaciji je treba paziti, da se krsta v celoti izkoplje, zavije v pripravljeni prt in prenese v kovinsko krsto. Kovinska krsta se napolni z ostružki, pepelom ali senenim drobom, zapre in zavari. Zunaj se krsta umije še s 5% raztopino karbolne kisline ali krezolne milnice. Postavi se na snažen kraj tudi druga krsta kot omot. Vse nadalje se vrši, kakor je označeno v predhodnem členu (delavci, desinfekcija, prevoz, navzočnost uradnih organov itd.).

Člen 10. Ako se je okuženi mrlič pokopal v kovinski krsti, je treba neposredno izkopati kovinsko krsto; ako je krsta kje poškodovana, razjedena ali odvarjena, jo je treba takoj zavariti, umiti zunaj s 5% raztopino karbolne kisline ali krezolne milnice in jo položiti v leseno krsto. Ostalo je treba narediti po predpisih, izdanih v predhodnih členih.

Člen 11. Oblastvo občne uprave prve stopnje odredi pri prenosu umrlih na nalezljivi bolezni spremljevalca (orožnika ali desinfektorja ali bolničarja).

Člen 12. Ves čas ekshumacije morajo prisostvovati: en zdravnik v državni, banovinski ali občinski službi, en upravni uradnik in en desinfektor. Določi jih pristojno oblastvo po členu 1.

Ako je oseba umrla v bolnici, se odredi dežurni zdravnik z upravnim uradnikom, da prisostvuje odpremi mrliča.

Člen 13. Prevoz se vrši v zaprtem vozu, v istem vozu se sme prevažati tudi več mrličev, toda ne s prtljago. Za prevoz po železnici veljajo predpisi železniške tarife in železniškega pravilnika.

Člen 14. Zdravnikova dolžnost je, strogo paziti na to, da se izvrše vsi ukrepi za zavarovanje zdravlja zaposlenih.

Desinfektor izvrši desinfekcijo po naredbi in po obstoječih predpisih.

Člen 15. Ako se mrlič prepelje v drugo državo, mora prosilec preskrbeti dovoljenje za prevoz. Pri prevozu naših umrlih državljanov v domovino mora prosilec poleg dobljenega dovoljenja tujih oblastev za prevoz imeti dovoljenje našega obmejnega ali najbližjega oblastva občne uprave prve stopnje za prevoz. Prevoz se mora izvršiti po predpisu po členu 8. in 9. Za točno izvrševanje teh poslov odredi oblastvo državnega, banovinskega ali občinskega zdravnika in upravnega uradnika.

Člen 16. Vse stroške za te posle nosi prosilec.

Člen 17. Kdor prekrši določila tega pravilnika, se kaznuje po določilu § 61. zakona o zatiranju nalezljivih bolezni.

Člen 18. Ta pravilnik velja od dne objave v »Službenih novinah« in od tedaj nehajo veljati pravila z dne 30. avg. 1929, K. št. 16521.

V Belgradu, dne 4. novembra 1930. S. št. 6265/30.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:

Nikola Preka s. r.

Spremnic a umrlega.

Na podstavi predloženih dokumentov po pravilniku št. .... se dopušča g. .... iz ....., da sme mrtvo truplo pokoj. ...., ki je umrl ..... srez ..... banovina ..... leta ..... na bolezni ..... prenesti v srez ..... banovine ....., kjer se pokoplje, ko se izpolnijo predpisi člena ..... pravilnika.

Vsa medpotna oblastva se prosijo, da propuste svobodno prenos in v slučaju potrebe nudijo spremljevalcu vsako pomoč.

Umrlega spremlja g. .... Ta spremnica velja 8 dni od dne, katerega se je izdala.

V ..... 19..

Podpis izdajnika:
(pristožno oblastvo).

85.

Cerkveno praznovanje državnih praznikov.

Ker je vladala o praznovanju državnih praznikov nejasnost, zlasti v tem, če po objavi zakona o praznikih z dne 27. septembra 1929 še velja ministrska naredba iz l. 1926, se je predsedstvo škofovskih konferenc v Zagrebu obrnilo na ministrstvo pravde za pojasnilo. To pa je z dopisom z dne 16. junija 1932, št. 19009, poslalo predsedstvu sledeč odgovor:

»Zakon o praznikih odreja samo dneve, kadar državna oblastva ne uradujejo za občinstvo in kadar državnim uradnikom ni treba biti v pisarnah, a ne predpisujejo dnevo, kedaj se vrši svečana služba božja v cerkvah in molilnicah. Te svečane službe božje se morejo odrediti tudi na one dni, ki po zakonu o praznikih niso državni prazniki, in je prejšnji razpis ministrstva ver z dne 3. septembra 1926, V. K. br. 4687, o načinu cerkvenih proslav še nadalje v veljavi, dokler se ne izpremeni.«

Na podlagi tega odreja škof. ordinariat, naj se poslej vrši služba božja tudi na rojstni dan Nj. Vel. kraljice Marije (9. januarja) in na rojstni dan Nj. Vis. prestolonaslednika Petra (6. septembra) in sicer po načinu, kakor je predpisan za cerkveno praznovanje državnih praznikov. Na oba ta dneva je slovesna sv. maša z zahvalnico »Tebe Boga hvalimo« in z molitvijo za kraljico oz. prestolonaslednika.

V vsem ostalem velja predpis, objavljen v Škof. listu 1931, V., t. 37, str. 76.

86.

Seznamek birmancev v letu 1932.

Dekanija Šmarije: Šmarije 211; Lipoglav 16; Št. Jurje 77; Kopanj 75; Žalna 128; Št. Vid pri Stični 456; Stična 239; Višnja gora 214; Polica 93; Javor pod Ljubljano 30. — Skupaj 1544.

Dekanija Litija: Šmartno pri Litiji 526; Sava 59; Št. Lambert 43; Zagorje 838; Dobovec 106. — Skupaj: 1572.

Mesto Ljubljana: binkoštno nedeljo: dopoldne 1301, popoldne 538; binkoštni ponedeljek 243. — Skupaj: 2082.

Dekanija Ribnica: Ribnica 489; Grčarice 36; Dolenja vas 158; Sodražica 215; Velike Poljane 47; Struge 110; Dobropolje 332; Velike Lašče 425; Rob 158; Turjak 25; Škocijan 68; Sv. Gregor 101; Gora 44; Draga 162; Loški potok 303. — Skupaj: 2673.

Dekanija Črnomelj: Črnomelj 661; Dragatuš 240; Stari trg 193; Sinji vrh 83; Vinica 338; Preloka 106; Adlešiči 157; Metlika 539; Radovica 131; Podzemelj 340; Suhor 209; Semič 534; Planina 42. — Skupaj 3573.

Posamezni: V Zavetišču sv. Jožefa v Ljubljani 22; v kapeli sodnijske palače v Ljubljani 4; v škofijski kapeli 11. — Skupaj 37.

Skupaj celo leto 11.481.

87.

Razne objave.

Konsekriranih je bilo l. 1932 v škofijski kapeli 35 kelihov in 33 paten; blagoslovljenih pa v škofijski pisarni 20 ciborijev.

Pastoralne konference l. 1932. Rešitev pastoralnih konferenc v l. 1932 bo prinesel »Škofijski list« v letu 1933.

88.

Slovstvo.

Vestnik Dejanja sv. Detinstva Jezusovega. Poročilo za l. 1932. Stavil škof. voditelj Anton Čadež. Letnik 53. — Poleg zanimivih in poučnih člankov ter raznih paberkov vsebuje seznam zbirk v namen Detinstva. Zbirke so tudi v l. 1932 presenetljivo velike.

Weiser-Jagodic: Luč z gorá. Iz življenja mladega fanta. S šestimi slikami. Založila Jugoslov. knjigarna v Ljubljani. Cena 15 Din oz. 22 Din. — Povest, ki je v »Bogoljubu« zelo ugajala, je namenjena moški mladini in Marijinim kongregacijam. Priporočamo.

89.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico z dne 6. decembra 1932, št. 4630 je bila razpisana župnija **Tomiselj** v dekaniji ljubljanske okolice, izpraznjena vsled promocije dosedanjega ondotnega župnika.

Rok za vlaganje prošenj se zaključi 10. januarja 1933.

S tem se razpisujeta župniji **Vače** v moravški dekaniji in **Nova Oselica** v loški dekaniji.

Pravilno opremljene prošnje je nasloviti in poslati na škof. ordinariat v Ljubljani.

Rok za vlaganje prošenj se zaključi 10. februarja 1933.

90.

Škofijska kronika.

Umeščen je bil dne 28. decembra 1932 na podeljeno mu župnijo Bukovšičo Janez Rihtaršič, župnik pri Sv. Heleni.

Podeljena je bila župnija Sv. Helena Ivanu Riharju, župniku na Vačah, ki je bil na župnijo umeščen 30. decembra 1932.

Za župna upravitelja sta bila imenovana: Anton Porenta, resign. župnik v Hinjah, za župnijo Vače, in Franc Kolenc, kaplan v Dobrničju, za župnijo Hinje.

Nameščena sta bila semeniška duhovnika: Venceslav Sn o j za pre-
fekta v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano in Franc P a h u l j e
za kaplana v Škocijanu pri Mokronogu.

Ordinacije: Subdiakonats je dne 18. decembra 1932 prejel fr. Leon
B o ž i č, O. Teut.

Umrli je dne 26. decembra 1932 v Belgradu Franc P a v l i č, vojaški
duhovnik v Zaječaru, v starosti 40 let in bil pokopan v Ljubljani. Naj v
miru počiva!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 31. decembra 1932.

Vsebina: 81. Odpustek za Officium coram Sanctissimo. — 82. Benedictiones simul-
taneae et successivae. — 83. Naredba o cerkvenem ljudskem petju. — 84. Pravilnik o
pokopavanju, izkopavanju in prenašanju mrličev. — 85. Cerkevno praznovanje držav-
nih praznikov. — 86. Seznamek birmancev v l. 1932. — 87. Razne objave. — 88. Slovstvo. —
89. Konkurni razpis. — 90. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.